

Olivia Lewis

Verliefd

King junior deel 2

De Fontein

1

Oliver

Mijn mond voelt gortdroog aan en ik zou in een keiharde hoestbui kunnen uitbarsten omdat mijn keel kriebelt en het aanvoelt alsof er iemand een bergje peper voor mijn neus heeft gehouden. Is dit hoe ik reageer op een mooie vrouw? Wat belachelijk. Ik schraap mijn keel en probeer te slikken. *Doe normaal en gedraag je als een kerel, Oliver King. Fucking ei.*

‘Hallo, kom!’ zegt Esmeralda, ze slaat haar armen over elkaar. ‘Of ben je van gedachten veranderd?’

‘Nee.’ Het komt eruit als een piepje. Ik schraap mijn keel nog een keer. ‘Nee,’ herhaal ik, nu overdreven zwaar. Zelfs mijn stem laat me in de steek, ik klink als een pubertje met overslaande stem, maar dan alle kanten op.

Adem in, adem uit. Ik open het portier en stap naar buiten. Godzijdank trillen mijn benen niet al te erg en lukt het me om te staan. Ik ben gelukkig langer dan Esmeralda, ongeveer tien centimeter gok ik. Ze moet een klein beetje omhoogkijken en heeft haar donkere ogen op mij gericht. Ze kijkt me onderzoekend aan en ik probeer te ontdekken wat er in haar hoofd omgaat. Ze lijkt zich te amuseren, haar blik staat zelfs een piepklein beetje uitdagend of brutaal. Ik kan het niet plaatsen. Ze vindt me een sukkel, dat is het wellicht. Ze lacht me uit zonder me daadwerkelijk uit te lachen.

‘Hoi, hier ben ik,’ zeg ik, zachter dan de bedoeling was. Ik steek mijn hand uit. ‘Oliver King, aangenaam kennis te maken.’

Ze neemt mijn hand aan en glimlacht weer. ‘Esmeralda Meijer. Aangenaam.’

‘Je...’ Ga ik dit echt zeggen? ‘Je valt niet tegen, in het echt.’

Ze schiet in de lach. ‘Jij ook niet, maar het is donker, dus wie weet schrik ik me kapot als je straks ergens met je bakkes onder een lamp staat.’

Ik moet grinniken om haar onvervalste Amsterdamse accent. ‘Laten we dan maar buiten blijven.’

Ze draait zich half om en wijst naar de bungalow. ‘Ziet er chic uit, maarre... is-ie wel van jou of heb je een beetje zitten liegen?’

Ik houd de sleutel omhoog en besluit maar meteen eerlijk te zijn. ‘Nee, is van mij. Sinds nu.’

‘Huh?’

Ik grijns. ‘Connecties.’

‘Is het je neukhut?’

Ik zet grote ogen op. ‘Mijn wát?’

‘Gewoon. Neem je hier je meiden mee naartoe?’

‘Eh, nee,’ antwoord ik droogjes.

‘Mooi.’ Ze knikt opzij met haar hoofd. ‘Neem me maar mee naar binnen dan. Of blijven we hier staan?’

‘Nee,’ zeg ik vlug. ‘Nee, we gaan naar binnen. Maar zoals je zult begrijpen, is het nog redelijk steriel.’

‘Ik hou van steriel. Anders krijg ik direct de neiging om te gaan poetsen.’

‘Dat zou ik niet van je vragen op onze eerste date.’

‘Je hoeft het sowieso nooit van me te vragen, dat doe ik wel uit mezelf. Hoe werkt dit hekkie?’

Ik houd mijn lach in. ‘Met een code.’

‘O ja, nu zie ik het kastje. Chic de friemel.’ Ze draait zich om en kijkt me veelbetekenend aan. ‘Mag ik de code weten of kom je achter me vandaan en ga je ’m zelf heel stiekem intoetsen?’

‘Nee hoor. Ik weet de code niet, eigenlijk. Probeer eens vier keer één.’

‘Ben je serieus?’ Ze kijkt me met grote ogen aan. ‘Ben je een op-

lichter? Je loopt me niet te besodemieteren, hè?’

Ik schiet in de lach. ‘Nee, ik weet het gewoon echt niet.’

Ze laat haar ogen over mijn hele lijf gaan, zonder schaamte neemt ze me van onder tot boven in zich op. ‘Ik kan vechten, gap. Als je tegen me liegt, ben je kapot.’

Ik stop acuut met lachen. ‘Ik lieg niet. Luister, dit huisje is van mijn vader. Hij bezit wat onroerend goed. Ik heb vanmiddag de sleutel bij hem opgehaald en ben hier nu ook voor het eerst. Ik ga het van hem kopen.’

Ze kijkt me fel aan en zet haar handen in haar zij. ‘Jij vertelde, meneer King, dat je een eigen huisje had. Een fijn huisje.’

Ik wijs suffig voor me uit. ‘Hier is het fijne huisje.’

‘Maar je woonde er al, toch?’

‘Eh, het was...’ Mijn stem sterft een beetje weg. ‘De bedoeling dat dat zo zou zijn.’

‘Waar woonde je zojuist nog dan? Waar ben je weggereden? Bij je ex? Een andere vriendin? Waar kom je nu vandaan?’

‘M’n moeder.’

‘Je moeder,’ herhaalt ze spottend. ‘Je maakt een grapje.’

‘Nee, echt.’

Ze fronst een klein beetje, weet volgens mij niet zo goed wat ze van me moet denken. ‘Je moeder?’

‘Ik woonde weer even thuis, ja. Daar schaamde ik me voor. Sorry, ik wilde er niet over liegen. Ik wist alleen dat ik uiteindelijk weer een plek voor mezelf zou krijgen. Daar was ik al mee bezig,’ lieg ik.

Zijn dit nou leugentjes om eigen bestwil? Niet mijn ding, maar het overkomt me. Ik wil gewoon dat ze bij me blijft en als het even kan dat ze me niet als leugenaar ziet.

‘En je moeder woont alleen... of?’

‘Nee. Ik wil het je best allemaal uitleggen, maar zullen we eerst samen proberen de code te kraken en binnen even rondkijken? Ik ben zelf ook best benieuwd, eigenlijk.’

‘Jij kunt er ook gewoon overheen klimmen, maar ik sta dan in m’n string.’ Ze wijst naar haar rokje.

‘Probeer vier keer één.’

Ze toetst het in, het apparaatje geeft een afkeurende piep.

‘Hm, dat is ’m dus niet. Probeer eens twee, drie, nul, vijf?’

‘Drieëntwintig mei?’

‘M’n vaders geboortedatum.’

Ze toetst het in, maar de afkeurende piep klinkt weer. ‘Nou, bel je vader maar even. Dat lijkt me het handigst. En zet ’m op speaker.’

‘Eh...’

‘Dan weet ik dat het klopt, wat je zegt. Tot zover is je verhaal een beetje vaag, namelijk.’

‘O, ja, uiteraard. Geen probleem.’ Ik kies het nummer van m’n vader en zet de telefoon op speaker. Ergens maakt me dit een beetje nerveus.

‘Oliver.’

‘Pap. Wat is de code van het hek?’

‘Jouw geboortedatum. Hoe gaat het met Pieternel? Is het al gezellig? Of zijn jullie gestrand voor het hek?’

Esmeralda kijkt me fronsend aan. ‘Pieternel?’

‘Eh, ja. Met Pieternel gaat het goed. Zeg eens hoi, eh, Pieternel?’ Ik glimlach nerveus richting Esmeralda.

‘Dag meneer, hier is Esmeralda. Ik weet niet wie Pieternel is. Heeft u enig idee?’

‘Ik denk eigenlijk dat Oliver de naam Pieternel uit zijn hogoed heeft getoverd omdat hij niet eerlijk wilde zijn over jou, Esmeralda.’

Godverdegodver... dank je wel, klootzak.

‘Nou, ik... ik h-’

Esmeralda maakt een ‘hou even je bek’-gebaar naar me. Ik klap mijn mond dicht. ‘Is uw zoon normaal gesproken een eerlijk mens, meneer King?’

‘Meestal, als het hem lukt om van de drugs af te blijven.’
‘Pap!’ stoot ik gechoqueerd uit. Esmeralda trekt een wenkbrauw op. ‘Pap, stop met ouwehoeren!’
‘Of de drank.’
‘Benjamin...’ mompel ik dreigend.
‘Ik heb hem zojuist opgehaald uit de gevangenis. Veel plezier vanavond!’
Nu is Esmeralda het spoor helemaal bijster.
‘Jezus kolere, doe eens normaal, kerel!’ roep ik in de telefoon.
‘Stop met me voor lul te zetten!’
Mijn vader kan er kostelijk om lachen.
‘Niet grappig!’
‘Wel grappig.’
Ik zucht diep. ‘Oké, mijn geboortedatum. Bedankt.’
‘Wacht!’ roept hij snel. ‘Voordat je hard wegrent, Pieter, o, ik bedoel Esmeralda. Ik maakte een grapje. Oliver heeft net de sleutel opgehaald om jou mee te nemen naar de strandbungalow. Ik neem aan dat hij het goed meent met je, want hij doet dit soort dingen niet zo gauw. Eigenlijk nooit. Dus geniet lekker van jullie avond samen. Oliver zal nooit liegen of misbruik maken van een vrouw. Mijn zoon is een braaf sulletje, een nerd. H-’
‘Ja, pa. Bedankt. Doei hè.’ Ik hang snel op.
Esmeralda knippert een paar keer met haar ogen en zucht diep. ‘Oké, braaf sulletje. Wat is je geboortedatum?’
‘Zestien december.’
Ze toetst het in en er klinkt een ander soort piepje. Een klikje volgt en het hek kan opengeduwde worden. Ik voel een soort opluchting, we hebben het in ieder geval gered tot in de tuin.
‘Nou, dat was interessant,’ zegt Esmeralda droogjes.
‘Sorry. Echt.’
‘Dus je hebt de sleutel niet vanmiddag opgehaald bij je vader, maar net,’ stelt ze, compleet terecht. Ik was al bang dat ze erop te-

rug zou komen. ‘Of wat is het nou? Het duurde allemaal al zo lang, ik begreep er niks van en nu begrijp ik er nog minder van.’ Ze stopt voor de voordeur en draait zich om. ‘Wat wil je eigenlijk van me?’

‘Ik wil... Ik wilde je gewoon niet meenemen naar huis. Ik wilde dit regelen, maar het kwam allemaal even niet zo best uit. Ik weet niet zo goed waar het verkeerd ging.’ Ik haal sukkelig mijn schouders op. ‘Maar weet in ieder geval dat ik geen verkeerde intenties had. Het is niet zo dat ik me schaam voor jou, maar ik schaam me...’ Ik staar langs Esmeralda heen richting de donkere zee. ‘Mijn familie is een beetje veel. Ik ben zevenentwintig en heb weinig op de rit. Jij bent al moeder en zo en een paar jaar ouder. Ik wilde niet overkomen als een klein kind dat nog thuis woont. Sowieso, er moesten stappen gemaakt worden. Ik was daar al langere tijd mee bezig. Deze date heeft het alleen versneld en daarom was het een beetje chaotisch in de eindsprint. Nogmaals, sorry. Het laatste wat ik wil is fout overkomen. Ik hoop dat je me inmiddels een piepklein beetje kent, ik bedoel het goed. Echt. Ik wil je nu gewoon mee naar binnen nemen en wat drinken en elkaar beter leren kennen. Dat wil ik van je.’

Ze kijkt me aan. De ondeugende blik van daarstraks is verdwenen en er is iets voor teruggekomen wat ik misschien nog het best kan plaatsen onder het kopje ‘ongerust’, maar hopelijk verandert dat vanavond nog.

‘Oké,’ zegt ze dan bedeesd. ‘Je mag me mee naar binnen nemen onder één voorwaarde.’

‘Zeg het maar.’

‘Ik heb echt véél ellende gehad. Echt, voor een heel leven en dertig levens hierna. Ik verdien iets wat leuk en goed is, ook al is het alleen vriendschap met ...’ Ze drukt haar lippen op elkaar. ‘Soms misschien wat extra’s. Ik hoef niet direct een relatie, ik hoef niet verliefd te worden. Ik wil het gewoon fijn hebben. Als je nu – diep in je hart – weet dat jij me dat niet gaat geven, dan ga ik weer naar

huis. Wees alsjeblieft eerlijk in je bedoelingen, dat is erg belangrijk voor me.'

'Ik wil dat ook,' zeg ik zacht. 'Ik ben niet zo, ik ben geen typische kerel wat dat betreft. Laat het me bewijzen en dan zul je merken dat het goed komt. Ik ben oké, ik beloof het.'

Ze ontspant zichtbaar. 'Heb je wel wat te drinken in huis?'

'Eh...' Shit. 'Nee.'

Ze grinnikt. 'Goed voorbereid.'

'Misschien Thuisbezorgd of zoiets?' stel ik voor, terwijl ik haar de sleutel overhandig. 'Laat ons maar binnen, mevrouw Meijer.'

'Je hebt zelf ook geen idee waar je nu binnenloopt?'

'Geen. Enkel. Idee.'

'Haha! Dat wordt nog interessant. Misschien is het wel helemaal leeg!'

'Het moet gemeubileerd zijn...'

'O mijn god, je hebt echt geen idee wat je allemaal geregeld hebt.'

'Dat zegt niks over mij, hoor!' Ik steek mijn handen verontschuldigend de lucht in en grijns als een idioot. 'Alsjeblieft, geloof me. Normaal gesproken ben ik compleet gestructureerd.'

'Dat moet wel. Ik heb nog nooit een ongestructureerde nerd ontmoet.' Esmeralda draait de sleutel om en opent de houten voordeur.

Een ongestructureerde nerd. Wat gaat er hier verkeerd? We zijn nog niet eens binnen en ik heb nu al het gevoel dat haar indruk van mij niet helemaal overeenkomt met wat ik hoopte.

Verschenen van Olivia Lewis:

King-serie:

Spelen met vuur
Affaire
Achter gesloten deuren
Verlossing

Queen-serie:

Totale chaos
Weg van jou
Mijn alles

Kerst met de Kings-serie:

Winterwonderland
Ingesneeuwd
Vreugdevuur
Vuurwerk

Princess-serie:

Zwaartekracht
Uitdaging
Samen

King Junior-serie:

Ontmoeting
Verliefd
Onmogelijk